Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Român, fii gata!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII, Nr. 67 (419) Sâmbătă 20 August 1955 * 4 pag; 15 bani

Lovitura e puternică...

...Dar va fi punct?

Ping-pong... fotbal... canotaj

In vara asta, aproape în fiecare zi am fost la Palatul pionierilor, la cercul sportiv. Am învățat tenisul de masă. Și, drept să vă spun, la început nu prea mergea. Dar cu timpul am învățat dela Rodica și Voichița Chirea să mânuesc cu pricepere paleta. Amândouă sunt bune jucătoare de ping-pong. Acum nu mă sfiesc să mă iau la întrecere cu oricine.

Copiii dela noi au făcut și alte sporturi. Unii s'au întâlnit pe teren în meciuri prietenești de volei și fotbal. Pe cursul Mureșului, pionierii dela cercul de navo-modele s'au întrecut care mai de care să vâslească mai bine. Bineînțeles că n'au navigat pe vaporașele pitice construite de ei, ci pe bărci adevărate. Poate că la anul își vor face ei singuri niște bărci mari, încăpătoare, să se ducă pe Mureș cu ele.

Florian CENȚIU
cl. a VI-a
Școala de 7 ani nr. 16, Arad

ȘI LA NOI SE FACE SPORT!

Pe terenul de sport al taberei noastre de curte ziua întreagă e forfotă mare. Impreună cu prietenii mei, ne încercăm istețimea jucând „Mingea la țintă", „Ștafeta", „La culesul cartofilor" sau „Cursa în sac".

Deunăzi, pionierii dela Tabăra orășenească nr. 1 ne-au provocat la un meci amical de volei. Le-am primit cu plăcere invitația și i-am bătut cu 6:3!

Acum cercul nostru sportiv se pregătește pentru un concurs de șah.

Ion PUR
cl. a IV-a
Tabăra de curte nr. 1-Timișoara

Ne-a povestit...

Când ieși din schimb, tovarășul Druker, șeful secției turnătorie a Uzinelor „23 August" avu surpriza de-a afla că-l așteaptă vreo cinci pionieri.

— Oaspeți? se miră dânsul.

— Oaspeți, îndrăzni Sfetlicenco Maria, care era, pare-se, mai curajoasă decât ceilalți colegi cu care venise dela Școala 23 August.

— Să vedeți, am vrea să discutăm cu dumneavoastră despre angajamentul solemn pe care-l rostește orice pionier atunci când intră în organizație!

— Oho, dar mă luați cam repede, râse tovarășul Druker. Și în afară de asta, eu nici nu prea sunt pionier...

— Insă în angajamentul solemn se spune că pionierul trebue să fie credincios poporului român și cauzei Partidului Muncitoresc Român, urmă însuflețită Maria. Sunteți comunist, ne puteți povesti despre ce înseamnă a fi credincios Partidului!

— Povestiți-ne despre lupta dumneavoastră din trecut!

Tovarășul Druker își privi cu seriozitate oaspeții, îi invită să ia loc și după câteva clipe de gândire vorbi:

— Despre mine, ce să vă istorisesc... E adevărat c'am luptat în ilegalitate, dar eu... însfârșit, ceea ce vă pot spune e că încă de atunci am cunoscut tovarăși minunați dela care am învățat ce înseamnă a fi credincios Partidului.

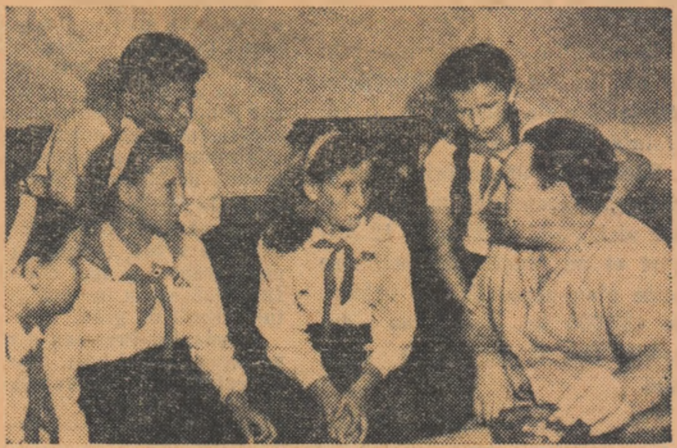
Vedeți voi, pe vremea aceea, acum vreo 20 de ani, eram un muncitor-turnător cum erau atâția alții în Reșița... Munceam de dimineață până seara pentru o bucată de pâine și sufeream batjocura și umilințele la care ne supuneau patronii și slugile lor. Imi era întotdeauna foame și mă simțeam ca un câine ținut de milă la curte... Asta până'ntr'o zi. — S'a ținut o dată la noi o manifestație. Acolo, un muncitor s'a ridicat pe umerii altor doi muncitori și-a început să vorbească. L-am ascultat cu sufletul la gură. Am aflat dela el că de fapt nu noi, muncitorii, eram câini pripășiți la uzina patronului, ci patronul era un câine pripășit la uzina noastră, un câine care ne înșela însușindu-și toată agoniseala noastră... Și-am mai aflat dela acel muncitor că noi, muncitorii, nu trebue să ne mai simțim umiliți, ci mândri, mândri pentrucă ne stătea în putere să dărâmăm orânduirea aceea nedreaptă.

La sfârșitul manifestației, cineva mi-a spus: „Acest om e dela Partid".

Partid. Cuvântul mi-a pătruns în adâncul inimii și de atunci acolo-a rămas, de-atunci cuvântul Partid înseamnă pentru mine luptă, credință, devotament față de popor.

Curând după aceea am început să activez după îndrumările Partidului. Căutam să-mi îndeplinesc cât mai bine sarcinile. Nu prea era ușor, dar mă străduiam să izbutesc. Cel mai important lucru în viața unui om e să aibă o țintă către care să tindă toată viața. Și nu o țintă oarecare, ci o țintă legată de binele celor ce muncesc. Spre această țintă m'a îndreptat Partidul și de-aceea, atâta vreme cât voi trăi, voi fi credincios Partidului.

— Voi, băieți, urmă el, atunci când vă angajați să fiți credincioși Partidului înseamnă că vă legați să munciți și să luptați întreaga viață pentru binele poporului. Acum, la vârsta voastră, cea mai însemnată sarcină pe care-o aveți din partea Partidului e de a învăța cât mai bine.

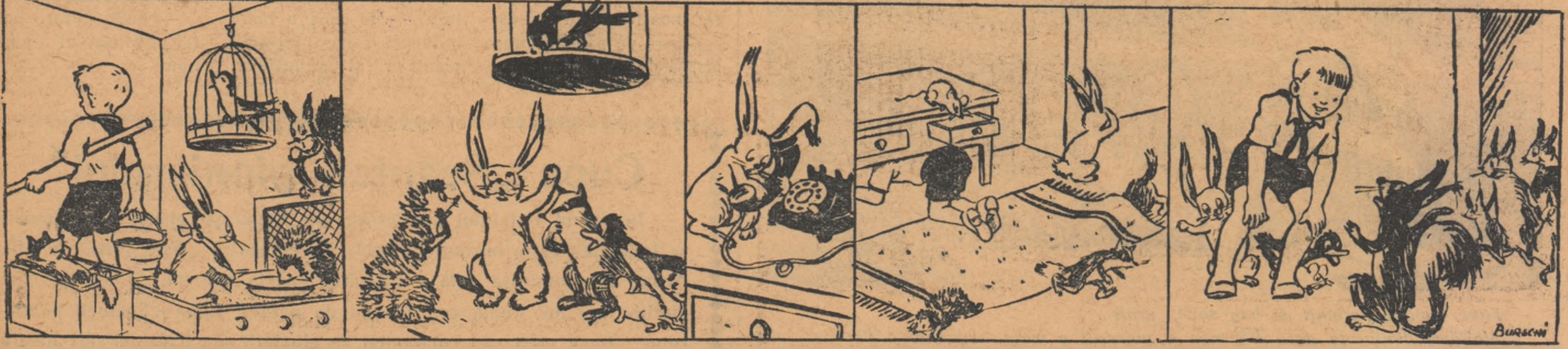
...Târziu, când copiii plecară purtând în minte înțelesul adânc al celor ascultate, Maria șopti:

— Știți, tovarășul Druker e unul dintre cei mai buni turnători ai uzinei...

Nimeni nu răspunse. Dar în inima fiecăruia mijea dorința de a fi și ei credincioși Partidului până la capăt.

Al. MIHU

ALO, A DISPĂRUT VEVERIȚA!

La colțul viu, n'ai ce să zici,
E hrană bună, curățenie...
Iar locatarii, sumedenie,
Se simt grozav de bine-aici!

Dar într'o zi, vă spun pe scurt,
Cu toții au intrat în panică.
Știți, veverița ceea harnică
Fără de urme-a dispărut!

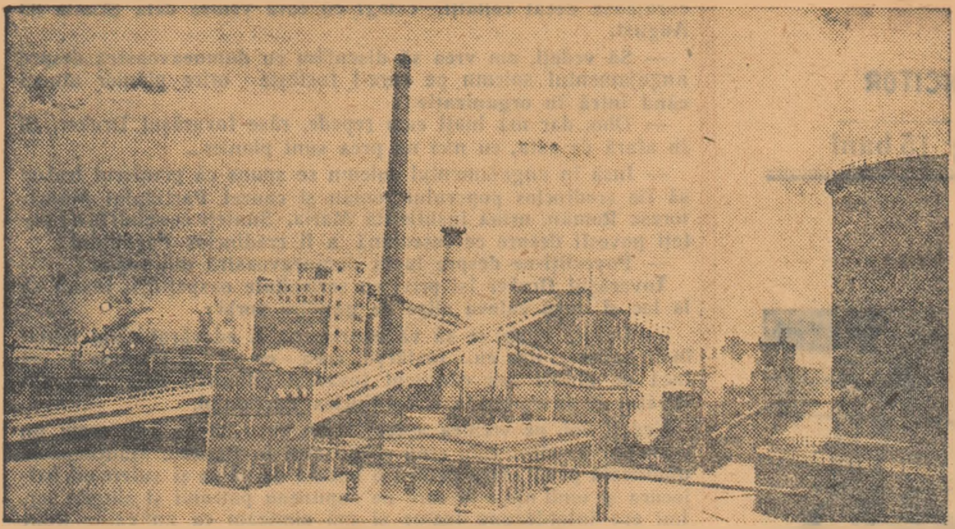
— Alo, alo.
Notați îndată:
O dispariție
Ciudată!

Cum căutau neobosiți
Pe sub covoare, pe sub mese...
Dar veverița lor nu iese
Și toți sunt triști și necăjiți...

— Crezurăți c'am fugit de voi,
Ori hoții fost-au să mă fure?
Aș, mi-am adus dela pădure
Familia, să stea cu noi!

Prin patria noastră dragă

Uzina Cocso-chimică din Hunedoara

Prima baterie de cocs a uzinei cocso-chimice din Hunedoara construită în anii cincinalului a fost pusă în funcțiune.

Uzina este utilată cu cele mai moderne instalații și întreaga construcție este realizată după documentația tehnică sovietică.

O serie de întreprinderi din țara noastră ca: „Independența" și „Balanța" din Sibiu, „23 August" și „Mao Țze-dun" din București au făurit mașini pentru această uriașă uzină.

Muncitorii care vor lucra în uzină nu au decât un rol de supraveghere. Intregul proces al muncii, începând dela depozitarea cărbunelui și până la expedierea cocsului, se face în mod automat.

Cărbunele pornit din silozuri cu ajutorul unor benzi transportoare este dus la stația de concasoare. Acolo este granulat mărunt.

După o serie de lucrări automate cu ajutorul unor mașini gigantice, cărbunele se transformă în cocs.

Mulți muncitori, tehnicieni și ingineri constructori au contribuit cu inițiativa lor creatoare la construirea uzinei.

Lucrările au fost executate mai repede datorită numeroaselor inovații.

O veste bună

— O veste bună, tovarăși. Prototipul unei noi mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice T.R. 1 este gata — răsună deodată vocea inginerului șef al uzinei, care intrase într'unul din ateliere.

Pe fețele tuturor muncitorilor de aici se putea citi o bucurie de nespus. Iată, colectivul uzinei „7 Noembrie" din Craiova și-a îndeplinit mai înainte de vreme, ba chiar și-a depășit angajamentul luat în cinstea măreței sărbători.

Cu mașina aceasta numai în 10 ore se vor putea împrăștia îngrășămintele chimice pe o suprafață de 18 ha.

Succesele muncitorilor dela uzina „7 Noembrie" nu s'au oprit aici. Până în ziua de 12 August ei au reușit să realizeze peste plan acumulări în valoare de 437.000 lei. Astfel, au dat patriei mai multe unelte agricole.

La aria nr. 1

Pe aria nr. 1 din comuna Ișalnița, regiunea Craiova, este delegat de batoză tânărul Ghinulescu Dumitru, muncitor la șantierele navale din Turnu Severin. El a organizat astfel munca încât fiecare țăran știe când trebue să vină la treierat.

Buna organizare a muncii nu întârzie să-și arate roadele: batoza treieră zilnic între 18-20.000 kg., deși norma este de 10.000. S'a ajuns să se treiere pe zi chiar și 23.000 kg.

Țăranii muncitori din Ișalnița întâmpină ziua de 23 August treierând tot mai multe cereale.

Hărnicie și pricepere

Iată cum a procedat cu cultura grâului de toamnă țăranul muncitor Constantin Presecan din comuna Loamnaș — satul Mândra, raionul Sibiu:

In cursul lunii Iulie a anului trecut a dezmiriștit cu plugul la 7 cm. adâncime hectarul repartizat pentru însămânțarea grâului de toamnă. Trei săptămâni după aceea a arat pământul la 22 cm. adâncime și l-a grăpat în acelaș timp. Odată cu arătura de toamnă a dat și 45 de care de gunoi de grajd la hectar.

Insămânțatul l-a făcut cu mașina în rânduri și sămânța a fost tratată cu ceresan. La căderea zăpezii grâul a și fost desvoltat și jumătate înfrățit. In primăvară a început grăpatul și mai apoi plivitul culturii de grâu.

Constantin Presecan a obținut 2.100 kg. grâu de pe suprafața de 1 ha. numai datorită faptului că a aplicat cu strictețe regulele agrotehnice.

Delegația tineretului din Republica Populară Română s'a înapoiat dela Varșovia

Flori, cuvinte fierbinți de bun sosit, urale...

Alaltăeri dimineața gara Băneasa a cunoscut o mare adunare a tinerilor din Capitală. Ei i-au întâmpinat pe tovarășii lor întorși dela cel de-al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care s'a ținut la Varșovia. Acolo, delegația tineretului nostru s'a comportat minunat, reușind să obțină rezultate frumoase la concursurile artistice și sportive.

Sateliți artificiali

...Globul de foc al soarelui s'a mistuit după dealuri. Cerul, cuprins la început de flăcări roșietice, începe să se întunece. Se lasă seara. Curând, pe bolta sinilie se vor aprinde luminițele pâlpâinde ale stelelor. Dar ce e asta? Dela Nord răsare o „stea" deosebit de luminoasă și urcă, urcă repede pe bolta cerească. In câteva minute a ajuns deasupra capului nostru, iar după alte minute a apus la Miază-zi. Ce stea ciudată!...

„Steaua" aceasta, pe care o vom putea admira pe bolta cerească, — peste vreo doi trei ani, va fi într'adevăr o stea neobișnuită: cel dintâi „astru" făcut de mâna omului.

De multă vreme omul cercetează lumea fără margini a astrelor cerești. Indelung, ani și ani, le-a tot privit prin telescoape și în inima lui s'a născut dorința să caute mijlocul de a sbura într'acolo. In zilele noastre visul acesta este din ce în ce mai aproape de înfăptuire. Oamenii de știință, și în primul rând oamenii de știință sovietici, au descoperit avioanele rachetă cu viteze din ce în ce mai mari, au descoperit mijlocul de folosire a uriașului izvor de energie nucleară. Tot mai des se vorbește astăzi de construirea unei rachete care să pornească spre lună.

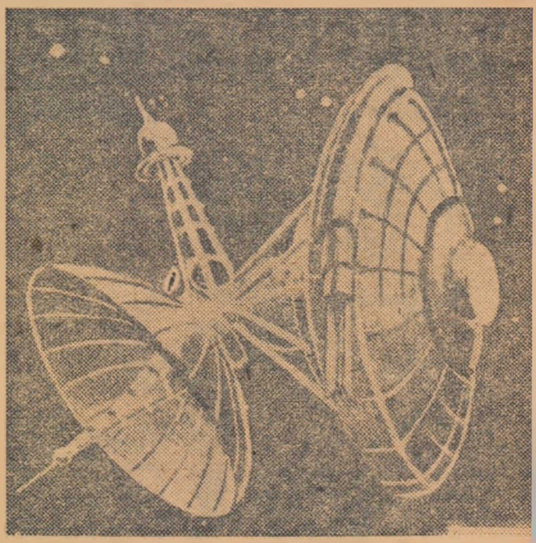
Studiind posibilitățile sborului în lună, oamenii de știință sovietici au ajuns la concluzia că ar fi foarte nimerit, și chiar necesar, să se construiască o „gară" între pământ și lună Ideea aceasta, a unei „gări" între pământ și lună, a dat-o, încă în urmă cu câteva zeci de ani, renumitul savant sovietic C.E. Țiolcovschi.

Racheta interplanetară ar sbura așa dar de pe pământ până la această „gară". Aici și-ar completa rezervele de combustibil și va porni mai departe spre lună.

Dar cum să construiești „gara" aceasta? Intre pământ și lună, ca și între celelalte astre, nu se află nimic, nici măcar aer sau alt corp gazos. Pe ce va sta atunci „gara" noastră? Nu va cădea oare pe pământ fiind atrasă de acesta?

Toată lumea știe că luna este un satelit al pământului, adică se învârtește în jurul acestuia și este atrasă de către el. Cu toate acestea luna nu va cădea niciodată pe pământ. De ce oare? Fiindcă forța de atracție a pământului este egală ca mărime cu forța centrifugă născută din rotația lunei. Acest echilibru de forțe face ca luna să nu „cadă" pe pământ și să se rotească în jurul pământului.

Satelitul artificial deschide mari posibilități științei. De pe un asemenea „astru" se vor putea face interesante cercetări meteorologice. Privind globul pământesc, de acolo de sus, oamenii vor

putea urmări pe o mare porțiune a pământului, locurile unde se formează norii, încotro se îndreaptă, ce viteze au. Straturile superioare ale atmosferei vor putea fi de asemeni îndeaproape studiate. „Timpul probabil" va putea fi prezis atunci cu mai multă precizie.

Astronomii vor găsi de asemeni un loc bun pentru cercetările lor. Se știe că mișcările aerului, lipsa lui de omogenitate, răpesc până și celor mai bune telescoape o bună parte din puterea lor de mărire și apropiere. In jurul satelitului nu va exista atmosferă. Telescoapele vor putea să ofere deci cercetătorilor imagini mai clare și mai precise decât pe pământ.

Numeroase experiențe vor face biologii. Se prea poate ca gravitația — această atragere a corpurilor spre centrul pământului — să aibă o mare influență asupra creșterii plantelor și animalelor.

Pe satelit nu va exis[illegible] gravitație (sau dacă [illegible] fi, va fi foarte mică), d[illegible] se presupune că în [illegible] caz viețuitoarele vo[illegible] tea crește cu mult m[illegible] mari decât pe pământ.

Deocamdată oame[illegible] de știință sovietici [illegible] gândesc să construias[illegible] sateliți artificiali înz[illegible] trați cu aparate au[illegible] mate. Aceste apara[illegible] vor face în locul oam[illegible] nilor toate observați[illegible] necesare și le vor tra[illegible] mite apoi jos pe pămâ[illegible] In Uniunea Sovietică [illegible] comisie specială se ocu[illegible] de construirea și lans[illegible] rea unor astfel de sa[illegible] liți.

La recentul Congr[illegible] Internațional al astron[illegible] uților, ținut la Cope[illegible] haga, savantul sov[illegible] L. Sedov a arătat [illegible] există în momentul [illegible] față baze reale pen[illegible] crearea sateliților arti[illegible] ciali. Savanții soviet[illegible] au proiectat sateliți [illegible] diverse dimensiuni [illegible] greutăți. dela câteva ki[illegible] grame la câteva to[illegible] Este posibil ca primul [illegible] telit să fie înălțat în[illegible] 200-1000 km. față de [illegible] mânt, iar următorii în [illegible] 1500-2000 km. La 2[illegible] km. satelitul va avea [illegible] viteză de 7 km. pe [illegible] cundă. După toate prob[illegible] bilitățile, satelitul se [illegible] mișca pe linia polilor [illegible] de aceea vom vedea „st[illegible] ua" acesta răsărind [illegible] Nord și apunând [illegible] Miază-zi, sau invers.

Cercetările oameni[illegible] de știință sovietici s[illegible] tot mai aproape de rea[illegible] zare. Și nu e depa[illegible] vremea când vom ved[illegible] „steaua" aceea ivindu[illegible] de după coline. O v[illegible] privi-o și vom zice:

— Iată, răsare sat[illegible] tul artificial al păm[illegible] tului.

Cupa „Scânteii pionierului"

In parcul Palatului pionierilor din București grupuri de pionieri se îndreaptă către bazinul de înot. De ce oare? Nu-i greu să afli. Acum, în dimineața asta când citiți gazeta voastră, la Palatul pionierilor are loc finala concursului de natație Cupa „Scânteii pionierului". Dacă vreți să-i cunoașteți pe pionierii din Capitală care înoată cel mai bine, citiți reportajul din numărul viitor al ziarului nostru.

Din experiența pionierilor sovietici

Sunt multe locuri minunate de văzut. Adunați în fața hărții, împreună cu tovarășul instructor, pionierilor le e greu să hotărască itinerariul excursiei. Harta îi va ajuta totuși să iasă din încurcătură.

Așa am făcut noi

Peste pârâul care curge pe lângă tabăra noastră erau puse două bârne ca să se poată trece de pe un mal pe celălalt. Dar fiindcă erau înguste, puteai ușor să aluneci în apă. O femeie chiar a alunecat. Și copiii mai cădeau câte odată. Iată de ce detașamentul nostru a luat hotărîrea să construiască un podeț peste râu. Intr'o dimineață a început să se audă sgomotul topoarelor, fierăstraielor, rindelelor și ciocanelor. In scurt timp podețul a fost gata. Ceea ce învățaserăm la cercul „Mâini îndemânatice" ne-a fost de mare folos.

Prima a trecut peste podeț o femeie bătrână cu căldările pline cu lapte. Ea ne-a spus: „Vă mulțumesc copii". Peste podețul construit de noi trec acum fără frică și cei mici dela grădiniță.

Folosindu-ne de asemeni de cele învățate la cerc, de curând am început să construim lângă mal o plută fixă de pe care femeile să poată spăla rufele.

Sașa SAVCHIN
Președintele colectivului de conducere al detașamentului nr. 3, regiunea Moscova satul Cașențevo

—◇—

Tinerii botaniști nu și au neglijat experiențele nici în timpul vacanței. In sera cercului de botanică ai oricând câte ceva de făcut.

O descoperire de preț

Mulți kilometri de șosea trebue să fie construiți anul acesta în regiunea Kustanaisk, pentru a se transporta fără piedici recolta de cereale. Iată pentru ce au sosit aici sute de constructori și s'au adus multe mașini: excavatoare, buldozere, screpere. Insă, odată cu începutul lucrărilor, s'au și ivit greutăți: în primul rând lipseau materiale de construcție. Desigur că în regiune există rezerve de piatră, pietriș și nisip, însă ele sunt cam departe de traseele viitoarelor drumuri. Din această cauză transportul și construcția se scumpesc și se pierde totodată mult timp.

Am început să căutăm materiale de construcție în raionul Urițk, pe unde va trece șoseaua Kaibagor-Karasu-Urițk Despre cercetările noastre au aflat și copiii dela școala din Janakulșk. Ei au hotărît să ajute constructorilor. Curând, cercetările lor au fost încununate cu succes. Ei au examinat un munte de lângă satul Zlatoust și au constatat că este format din gresie. Pionierii au adus la cunoștința constructorilor descoperirea făcută. Este prima descoperire prețioasă de pe itinerariul lor. Acum, gresia găsită de copii se și întrebuințează în construcție!

O. E. KOBAŁKOVSKI
șeful direcției de drumuri și șosele din Kustanaisk

Vești pionierești

O dorință ÎNDEPLINITĂ

Am plecat și eu, cu ceilalți pionieri dela Casa pionierilor din Năsăud, în excursie. Eram fericit când vedeam că trenul zboară cu noi spre Iași. Aici am vizitat orașul, monumentele istorice, al lui Ștefan cel Mare, al lui Cuza Vodă, turnul și mânăstirea Golia, biserica Trei-Ierarhi, zidită pe timpul domnitorilor Vasile Lupu și Matei Basarab.

In Galați ne-am dus mai întâi să vedem portul, să ne plimbăm cu vaporul pe Dunăre. De aici am plecat la Brăila, apoi la București, unde am stat trei zile. Din capitală, în drum spre Năsăud, am întrerupt drumul la Sinaia și Cluj.

Doina MITITEANU
Năsăud
reg. Cluj

Ne-a plăcut EXCURSIA

— Unde mergem în excursie? ne întrebam curioși, adunați în curtea școlii.

Mirați, ne-am uitat unul la altul și, vrând-nevrând, ne-am îndreptat spre poartă și luându-ne după săgeata care ne indica direcția, am pornit la drum. Ajunși la răspântie, nu mai știam încotro să apucăm. Ne-am uitat în stânga și'n dreapta, pe stâlpi, pe case... nimic. Cu mare greutate am găsit sub o piatră un bilețel pe care scria: „La vale". Am pornit într'acolo. După o bună bucată de drum, am dat de un alt bilețel, scris cu alfabetul morse.

Străchineanu Petru ne-a scos din încurcătură. El ne citi: „Faceți un mic festival artistic". Mai departe, am găsit un plic care indica direcția și locul unde să ne oprim. Ajunși acolo, ne-am odihnit, am cântat, ne-am jucat și am strâns o mare cantitate de plante medicinale.

Vasile ROȘU
com. Lespezi,
raionul Pașcani

La expoziția „Olimpiada Tinerilor Constructori"

„In această expoziție mi-a plăcut mai mult funicularul cu curent și aparatul de proecție și multe altele", a scris în registrul de impresii Raiciu Ion dela Școala 23 medie din București; iar Chira Elena dela Școala 114 fete a adăugat: „Vizitând această expoziție mi-am dat seama de munca frumoasă dusă de pionierii care construiesc aceste aparate".

Ințelegeți cu toții că e vorba de expoziția „Olimpiada Tinerilor Constructori" care s'a deschis acum câteva zile la Palatul pionierilor din București.

Nu de mult, tovarășul Tocaci, tehnician la uzinele Mao Țze-dun din București a venit să vadă expoziția. Auzise despre ea și era curios să vadă ce anume au construit micii tehnicieni.

S'a oprit în fața funicularului executat de Ușvat Ion dela Școala de 7 ani nr. 16 din Arad, a învârtit roata care acționează „cablurile" și a văzut că funicularul e funicular de-a-binelea, adică merge.

A mai zăbovit în fața vaporului cu arc construit de Anton Vasile, s'a interesat dacă într'adevăr vaporul funcționează; în cele din urmă a încercat și aparatul de proecție a lui Mârșan Pavel și pe zidul alb s'a proectat de îndată o scenă colorată dintr'o poveste.

Iată dar cum a descoperit tovarășul Tocaci că are tovarăși de meserie nu numai printre cei mari ci și printre cei mici. Ce, vi se pare cumva că nu-i așa? Și pionierii și tovarășul Tocaci construiesc, fiecare după puterile lui.

Tovarășul Tocaci e unul dintre acei care a lucrat la construirea primului autobuz românesc. Știți doar că în țară la noi nu s'a fabricat până acum așa ceva.

Când pionierii vizitatori ai expoziției au aflat pe cine au în mijlocul lor, s'au strâns grămadă în jurul lui... Nu și nu, să le povestească cum a fost cu autobuzul!

— Cum să fie!? Ne-am adunat un grup de ingineri, tehnicieni și muncitori și am pornit la lucru. La 23 August veți vedea defilând primele autobuze românești.

Și n'a fost greu?

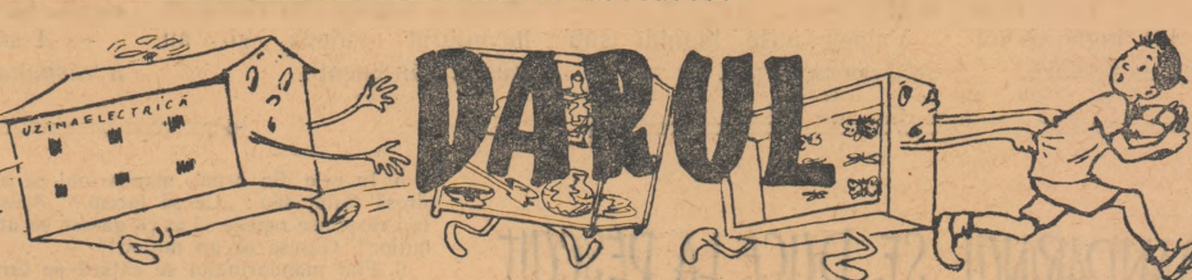
— A fost. La început n'am avut tot utilajul necesar ca să construim autobuze... Dar când există voință, ce nu se poate!...

Tovarășul Tocaci nu s'a putut opri să nu vorbească și despre ceilalți constructori, înțelegeți, despre pionieri.

Fiecare după puterile lui. Tocmai asta spunea și tovarășul Tocaci. „Ei construiesc astăzi funiculare și vapoare de lemn, eu am construit un autobuz. Mâine, cine știe... Eu, desigur, nu voi face funiculare și vaporașe, însă ei precis vor construi lucruri mari... Poate chiar trenuri interplanetare".

A. WEISS

DARUL

— FOILETON —

Cu o zi înainte de a pleca în vacanță, colectivul de conducere al detașamentului nostru ne-a chemat pe toți în clasă:

— Băieți, ne-am gândit să facem ceva grozav în vacanța asta. E vorba de darul pe care-l vom aduce școlii, la toamnă. Cei dintr'a V-a s'au hotărît să facă un colț viu. Cei dintr'a VI-a vor să repare toate aparatele stricate din laboratorul de fizică. Noi însă ne-am gândit la ceva și mai strașnic. Ne-am gândit să facem o uzină electrică!

Noi i-am privit pe cei din colectiv cu niște ochi cât cepele, de mirare. Cum naiba să facem o uzină electrică?

— Ei da, o facem! O uzină din acelea de vânt. Sus, pe școală, punem „morișca". Dela morișcă ducem o curea de transmisie la un dinam, și-i gata uzina! Ce ziceți, o facem?

Când am auzit noi că-i așa de ușor de construit o „uzină electrică", am răspuns cu toții: „o facem"!

A doua zi a început vacanța. La școala noastră s'a deschis o tabără de curte. Ce nu găseai aici! Mingi de fotbal, de volei, ba chiar și vreo câteva undițe de pescuit. Eu mi-am luat o undiță (că-mi place grozav pescuitul) și, cu încă vreo câțiva prieteni, m'am dus să prind pește în Siret. De „uzină" am uitat repede și parcă și mai repede a uitat colectivul nostru de conducere. Poate că nu și-ar mai fi adus aminte, dacă pe la jumătatea lui Iulie, nu ar fi văzut câțiva băieți dintr'a V-a aducând într'o colivie doi sticleți. Atunci ne-a chemat iarăși în clasă:

— Să mai facem uzina în întregime — ne-au spus ei — nu mai este vreme Vom face un muzeu arheologic.

Mirarea noastră n'a fost mică nici de data asta. Pe aproape de noi nu e niciun șantier arheologic. De unde să adunăm piesele pentru muzeu?

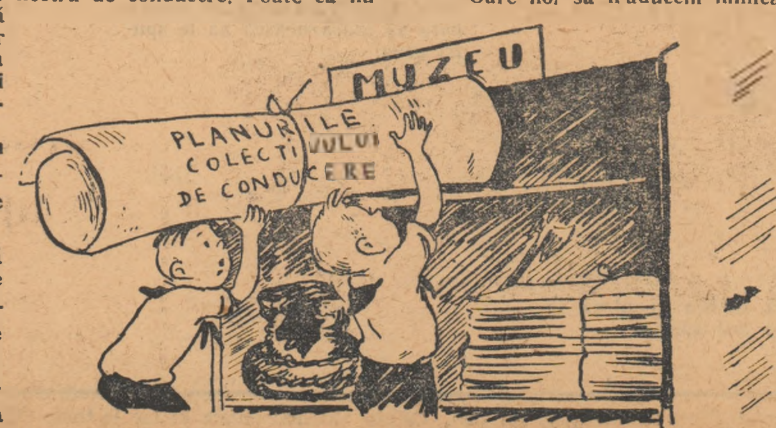
— Avem de unde! ne-au răspuns cei din colectiv. Undeva aici, pe lângă satul nostru, se spune că de mult s'a săpat un beci, unde au fost băgate — ca să nu le găsească Turcii — o mulțime de podoabe domnești. Vom săpa și vom găsi beciul.

Ideea asta ne-a plăcut grozav și de aceea am fost cu toții de acord să aducem școlii, la toamnă, un muzeu arheologic. Dar zilele treceau. In tabără era mereu tot mai vesel. Și cel mai mult se veseleau chiar cei din colectivul de conducere. Poate că s'ar veseli și acuma dacă, într'o zi dela începutul lui August, nu i-ar fi văzut pe cei dintr'a VI-a aranjând în laboratorul de Fizică aparatele reparate de ei. Și din nou am fost chemați în clasă.

— Am rămas de rușine și cu muzeul arheologic! — ne-au zis ei. Ca să-l mai facem, vă dați seama că nu mai avem când. Vom face însă un insectar.

„Facem și insectar" — am zis noi și zis a rămas Toți cei din colectivul de conducere sunt șahiști neîntrecuți. Și cum la noi în tabără se deschisese tocmai atunci un concurs de șah vă închipuiți că numai la insectar nu le era gândul. Și-au adus aminte de el abia la mijlocul lui August, când cei dintr'a V-a ne-au poftit să vizităm colțul viu, făcut de ei. Cei din colectivul nostru s'au înroșit de rușine și, bineînțeles, ne-au chemat în grabă în clasă.

— Oare noi să n'aducem nimica școlii? Nu se poate. Chiar un dar, cât de mic, tot trebue să aducem. Ne-am gândit la un dar pe care să-l putem face repede: schema de funcționare a motoarelor cu aburi

Și uite că zilele trec; anul școlar se apropie. Noi încă nu avem niciun dar pe care să-l aducem școlii.

Și totuși... pfiii, grozavă idee! Să știți că totuși avem un dar. Și încă ce dar!

O piesă din cele mai rare pentru muzeul școlii: planurile colectivului nostru de conducere!

V. BARGAOANU

DIN BASMELE POPOARELOR

VULPEA CEA ŞIREATĂ

Basm popular uzbec —

Intr'o bună zi, găinile veniră la urs, să se plângă de vulpe.

— Atotputernice stăpân, — cuvântară ele, din cauza vulpii nu mai putem trăi! In fiecare noapte mănâncă găini şi nu se teme de nimeni!

— H-h-hoaţa! — murmură ursul. — Am să-i arăt eu, Şi ursul chemă vulpea.

Ea veni şi, dând din coadă, vorbi cu glas mieros:

— O, stăpâne, v'am adus o perniţă de puf, ca să nu vă fie tare când staţi pe pietre. Nopţi de-a-rândul n'am dormit şi dela fiecare găină puf cu puf am adunat. Binevoiţi să primiţi darul meu.

Spunând acestea, vulpea îi puse ursului sub şold perna.

— Poftim, ce pintenate prostănace — arătă vulpea spre găini, nici nu le trece prin gând că eu mă îngrijesc tot timpul de domnia voastră.

Ursul se sprijini în pernă şi nu mai aruncă nici măcar o privire spre găini!

— Ce ne facem acum? — începură ele să cotcodăcească.

— Luaţi-o din loc — urlă ursul — şi, mai mult, să nu vă mai văd pe la mine cu jalbe de-astea prosteşti.

Ce să mai spună acum găinile? Au făcut calea întoarsă.

In aceeaşi noapte, au mai dispărut două găini. Atunci găinile au plecat să se plângă lupului.

— Scăpaţi-ne de cruzimea vulpii — începură să se roage ele.

Lupul dădu ordin ca vulpea să fie îndată chemată la el.

— Domnule lup, zise mieroasă vulpea, dând din coadă. V'am adus o pernă din puf de găină, ca să puteţi dormi mai bine!

Vulpea puse lupului sub şold perna de puf.

— Iar pintenatele astea, — arătă ea spre găini, — nici nu le pasă că eu zi şi noapte port de grijă domniei voastre.

Lupul se sprijini pe pernă fără să mai arunce măcar o privire găinilor.

— Să nu vă mai văd! — urlă el. Vulpea are dreptate.

Găinile o luară la fugă, care încotro apucară.

In noaptea următoare, încă trei găini au servit drept cină vulpii.

Atunci găinile au plecat să se plângă câinelui Cudlai. Câinele ascultă şi dădu ordin să fie chemată vulpea. Venind la Cudlai, vulpea zise:

— Mult v'am mai purtat de grijă. V'am pregătit şi un dar — şi vulpea îi puse în faţă o pernă.

Dar Cudlai nici nu vru să se uite la pernă.

— Ia învăţaţi-o minte pe

vicleana asta de vulpe! — strigă el câinilor. Iar câinii au înconjurat vulpea şi au sfâşiat-o în bucăţi.

IARBA UITĂRII

— Basm popular japonez —

Intr'un han, a înoptat o dată un negustor. A pus jos balotul de marfă şi a rugat pe hangiţă să-i pregătească de masă.

Nu avea marfă multă negustorul, totul preţuia cel mult o pungă mică de bani, dar hangiţa lacomă s'a gândit: „Bine ar fi să pun eu mâna pe balotul ăsta!"

In timp ce pregătea în bucătărie cina, gândul nu-i mai ieşea din cap. In cele din urmă îi spuse soţului ei:

— A tras la noi un negustor. Ce-ar fi să-i luăm marfa?

— Nimic mai simplu, răspunse hangiul. Pune-i în mâncare iarba uitării. Cine mănâncă din ea întotdeauna uită lucrul la care el se gândeşte mai mult. Şi la ce altceva se gândeşte mai mult negustorul decât la mărfurile sale?

Hangiţa a făcut întocmai: a rupt un fir de iarba uitării şi l-a pus în mâncarea negustorului. El a mâncat, a mulţumit şi s'a dus să se culce.

A doua zi, dis de dimineaţă, negustorul a plecat dela han iar hangiţa s'a repezit în camera lui după marfă. Dar balotul nu mai era în cameră.

— Ah, prostule! a început ea să-şi certe soţul. De ce m'ai înşelat cu iarba uitării? Negustorul nici vorbă să-şi uite marfa!

— Ei, dacă nu şi-a uitat marfa, — înseamnă că a uitat altceva! răspunse hangiul sigur pe sine.

— N'a uitat nimic!

— Nu se poate! — se supără hangiul. Aminteşte-ţi bine!

Hangiţa începu să se gândească. De odată, se lovi cu palma peste frunte şi strigă:

— A uitat! A uitat!

— Vezi, — zise vesel hangiul — nu ţi-am spus eu?.... Şi ce a uitat?

— A uitat să plătească, prost bătrân ce eşti! — îi răspunse nevasta.

MANDARINUL SE DUCE LA PESCUIT

— Basm vechi chinez —

1. A fost odată un mandarin.

Intr'o zi, el îşi puse în gând să iasă afară din oraş, la pescuit.

Işi chemă, aşadar, servitorul şi-i spuse: „Să-mi faci o undiţă din trestie de bambus, lungă de 6 tşang şi 6 tşhî*). ca să am spor la pescuit".

Auzind aceste cuvinte atât de nechibzuite, servitorul râse în sinea sa.

2. Mandarinul luă undiţa şi plecă la pescuit împreună cu fiul său.

3. Ajuns la poarta cetăţii, ridică trestia drept în sus — dar trestia nu încăpea pe poartă

4. O luă în mână culcată — tot nu ieşea! Nici tatălui nici fiului nu le trecu măcar prin gând să întrebe pe alţii ce să facă, şi nici că se găsi cineva care să îndrăznească să le spună ceva.

5. In cele din urmă, mandarinul se adresă fiului său: „Ce să facem?" Acesta-i răspunse repede: Las'că găsesc eu un mijloc! Găsesc eu un mijloc!"

6. Fiul mandarinului se căţără pe turnul zidului şi de acolo, de sus, strigă tatălui să-i întindă de jos trestia şi el să iasă pe poartă. După ce va fi ajuns afară, el îi va da trestia înapoi, tot pe sus.

7. In culmea mulţumirii, mandarinul exclamă: „In toată lumea asta, numai eu puteam avea un copil atât de deştept!"

Şi, fudulindu-se, îşi văzură de drum spre pescuit.

Traducere din limba chineză

de **Gh. I. CONSTANTIN**

*) **Tşang (chang), unitate de lungime = 3,03 m.; tşhî (ch'eu) = 0,303 m.; deci a zecea parte dintr'un tşang.**

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52